N°. 92. A°. 1839.

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag, 13 Junij.

Ratificatie van den Duitschen bond.

De Frankfurter Ober-Postamts-Zeitung deelt thans het protocol mede der zitting door de bondsvergadering den 11den mei dezes jaars gehouden, aangaande de grondgebiedsbetrekkingen van het groothertogdom Luxemburg en de dienaangaande den 19den april te Londen geteekende verdragen. De gezant wegens het groothertogdom Luxemburg legde aan de bondsvergadering een afschrift over van het verdrag, den 19den april dezes jaars, door den gevolmagtigde van den koning groothertog eenerzijds en den Belgischen gevolmagtigde anderzijds te Londen onderteekend, en gaf daarbij namens Z. M. den wensch te kennen dat de hooge vergadering thans overgaan mogt tot de ratificatie der acte van toetreding, welke eveneens den gezegden 19den april te Londen door de beide gevolmagtigden des bonds tevens met den Nederlandschen en dien der vijf mogendheden, Frankrijk, Groot-Britanje, Oostenrijk, Pruissen en Rusland, alsmede door den Belgischen gevolmagtigde onderteekend geworden is. — De gezanten van Oostenrijk en Pruissen hadden last van hunne hoven om aan de vergadering de oorkonde over te reiken, welke den 19den april te Londen uitgevaardigd werd, en waarbij eenerzijds de gevolmagtigden dezer hoven bij de Londensche conferencie in hunne hoedanigheid van gevolmagtigden voor den Duitschen bond verklaard hebben dat dezelve zijne toestemming geeft aan die artikelen der scheidings-acte van 15 october 1831, welke het grondgebied van het koningrijk België en de immerdurende neutraliteit van dien staat betreffen, en waarbij anderzijds de gevolmagtigden van Oostenrijk, België, Frankrijk, Groot-Britanje, de Nederlanden, Pruissen en Rusland deze toestemming des bonds namens de genoemde zeven hoven verklaarden aan te nemen. Tevens hebben de gezanten van Oostenrijk en Pruissen aan de vergadering afschriften dezer traktaten overgegeven, namelijk van het verdrag den 19den april tusschen Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Britanje, Pruissen en Rusland eener- en de Nederlanden anderzijds, vervolgens van het verdrag door de genoemde vijf mogendheden eener- en België anderzijds onderteekend, met bijvoeging dat de bij deze twee verdragen als bijlage gevoegde 24 artikelen op denzelfden datum tusschen de gevolmagtigden der Nederlanden en België [illegible] geworden zijn. De gezanten [illegible] vervolgens voor een besluit te nemen, betreffende de te Londen uit te wisselen ratificatie, welke op den 31sten mei bepaald was.

Daarna stelde het præsidium voor, een besluit te nemen, hetwelk op het volgende nederkomen kon: 1°.) De Duitsche bond, na inzage te hebben genomen van de oorkonde, welke krachtens de door denzelven verleende volmagt en in zijnen naam door de gevolmagtigden van Oostenrijk en Pruissen den 19den april te Londen mede onderteekend geworden is, en woordelijk luidt (*inseratur* de acte van toetreding) verleent hierbij aan gezegde toetredings-acte goedkeuring en ratificatie. 2°.) De ratificatiën des bonds zijn diensvolgens ten gevorderden getale uit te vaardigen, met verzoek aan het keiz. Oostenr. praesidicaal gezantschap dezelve ten dien einde naar Londen te bevorderen, opdat zij ten vastgestelden termijne uitgewisseld kunnen worden. 3°. Het origineel der toetredings-acte alsmede de aan de bondsvergadering overgelegde gevidimeerde afschriften, der te Londen onderteekende verdragen in het bonds-archief neder te leggen. 4° Het koninklijk Nederlandsche, groothertoglijk-Luxemburgsche gezantschap in antwoord op deszelfs mededeeling, dezen dag gedaan, te verzoeken, het tegenwoordig besluit *sub num.*; ter kennisse van Z. M. den koning groothertog te brengen, met bijvoeging: *dat de bondsvergadering verwacht dat Z. M. thans, ten gevolge van het bondsbesluit van 15 junij 1838, aan de bondsvergadering zal doen geworden de nog achterstallige mededeeling betrekkelijk de regeling en bepaling van het grondgebied, hetwelk de bond zal erlangen tot schadeloosstelling van het afgestane deel van Luxemburg, met inachtneming van de regten der agnaten van het huis van Nassau, die ongekrenkt moeten blijven.*

Nu ging men over tot het opnemen der stemmen. Oostenrijk en Pruissen vereenigen zich met het besluit door het praesidium voorgesteld.

De gezant van Beijeren stemt er mede in, onder uitdrukkelijke verwijzing op deszelfs vroegere verklaringen nopens de Luxemburgsche grondgebieds[illegible] dienaangaande door Z. M. den koning telkens gegevene [illegible] blijven [illegible] regten van het huis van Nassau onverminderd [illegible] *gedeelten van Limburg ingelijfd worden zullen* [illegible] *schadeloosstelling opleveren moet welke voor het af te stane gedeelte van Luxemburg tot vergoedende voorwaarde gemaakt is.*

De overige gezantschappen traden mede toe tot het besluit door het voorzitterschap voorgesteld, en vereenigden zich met het Beijersche gezantschap in de uitdrukking van dankbare erkenning der bemoeijingen door de hoven van Oostenrijk en Pruissen aangewend, tot handhaving der regten en belangen des bonds. Voor Nassau werd hierbij door den gezant de volgende verklaring afgegeven: » Bij de beraadslagingen, welke in 1834 te Wiesbaden in tegenwoordigheid van eenen keiz. Oostenrijkschen en eenen kon. Pruissischen gevolmagtigde gehouden werden betrekkelijk de agnatische betrekkingen van het groothertogdom Luxemburg, heeft Z. D. de hertog zich verpligt geacht, voor den Duitschen bond het regt op grondgebiedsvergoeding te doen handhaven, en als agnaat in den afstand niet anders willen toestemmen, dan onder voorwaarde dat de Duitsche bond eene vergoeding in grondgebied erlangen zou. Van kon. Nederlandsche zijde werd bij de toenmalige onderhandelingen iedere uitdrukking aangaande grondgebiedsvergoeding voor den Duitschen bond geweigerd en luidens het protocol van 22 julij 1834 hebben de gevolmagtigden daarin de eenige hindernis gevonden tegen het sluiten van een verdrag, wegens de agnatische betrekkingen; hoewel zij het omtrent deszelfs bijzondere bepalingen anders volkomen eens waren. Thans zag Z. D. de hertog met groote voldoening dat er aan den bond eene schadeloosstelling in grondgebied verzekerd was. Van de andere zijde echter kan Z. D. niet onopgemerkt laten dat hij sedert 22 julij 1834 volstrekt geene verklaring hoe ook genaamd van Z. M. den koning der Nederlanden heeft ontvangen, en gevolgelijk in volslagen onzekerheid verkeert, of het destijds met beiderzijds goedvinden afgesproken verdrag betrekkelijk de agnatische regten thans voltrokken of wat anders in deszelfs plaats gesteld worden zal. Z. D. zou zich derhalve eigenlijk genoodzaakt zien om te verwijzen naar deszelfs verklaring in de bondszitting van 17 januarij 1834, en zijne toestemming in den afstand van het Waalsche gedeelte van Luxemburg aan België, als civile-medebezitter (*Civilmitbesitzer*) van Luxemburg en als bondslid voor alsnog niet te geven. Z. D. wil echter, vertrouwende op de beproefde bloedverwantschapsgezindheid van Z. M. den koning der Nederlanden, en in de zekere verwachting dat hoogstdezelve bereid zijn zal om de agnatische aangelegenheid nu spoedig op eene bevredigende wijze te regelen, geene hindernis opwerpen tegen de ratificatie des verdrags van wege den Duitschen bond.

Het voorzitterschap verklaarde daarop dat vermits n°. 4 des voorgestelden besluits buitendien de agnatische regten handhaafde, eene verdere reserve deswege niet noodig was, en nog slechts in het definitief te nemen besluit acht te slaan zijn zou, op het voorbehoud van het hertogelijk Nassausche gezantschap.

Overeenkomstig de gehouden stemming werd dus besloten: 1) De Duitsche bond, na inzage te hebben genomen van de oorkonde, welke krachtens de door hem verleende volmagt, en in zijnen naam, door de gevolmagtigden van Oostenrijk en Pruissen te Londen den 19den april onderteekend geworden is, en welke woordelijk luidt:

» *Les plénipotentiaires des cours d'Autriche, de Belgique, de France, de la Grande-Bretagne, des Pays-Bas, de Prusse et de Russie ayant signé aujourd hui les traités conclus entre les cinq cours et sa majesté le roi des Pays-Bas, grand-duc de Luxembourg, entre leurs majestés le roi des Belges et le roi des Pays-Bas, grand-duc de Luxembourg, et entre les cinq cours et sa majesté le roi des Belges, les plénipotentiaires ont jugés à propos que les plénipotentiaires d'Autriche et de Prusse, munis des pleins-pouvoirs, de la diète de la confédération Germanique, fussent invités à accéder au nom de la dite confédération aux dispositions concernant le grand-duché de Luxembourg contenues dans les traités susdits. En conséquence les plénipotentiaires d'Autriche et de Prusse, représentant la diète en vertu des susdits pleins-pouvoirs, déclarent que la confédération Germanique accède formellement aux arrangemens territoriaux concernant le grand-duché de Luxembourg, contenus dans les articles I, II, III, IV, V, VI et VII de l'annexe des traités conclus en ce jour entre les cinq cours et S. M. le roi de Pays-Bas, grand-duc de Luxembourg, et entre le cinq cours et sa majesté le roi des Belges, ainsi que dans les articles correspondans du traité signé en même temps entre sa majesté le roi des Belges et sa majesté le roi des Pays-Bas, grand-duc de Luxembourg; et ils prennent envers les cours d'Autriche, de Belgique, de France, de la Grande-Bretagne, des Pays-Bas, de Prusse et de Russie, au nom de la confédération Germanique, l'engagement que* [illegible]

tions renfermées dans les dits articles, dont la teneur suit mot à mot, en tant qu'elles peuvent concerner la confédération Germanique:" (De artikels zijn bekend.)

Les Plénipotentiaires d'Autriche, de Belgique, de France, de la Grande-Bretagne, des Pays-Bas, de Prusse et de Russie, en vertu de leurs pleins-pouvoirs, acceptent formellement au nom de leurs cours respectives, la dite accession de la part de la confédération Germanique. Le présent acte d'accession sera ratifié par la confédération Germanique moyennant un arrêté de la diète, dont expédition sera faite au nombre de copies nécessaires; ainsi que par les cours d'Autriche, de Belgique, de France, de la Grande-Bretagne, des Pays-Bas, de Prusse et de Russie. Et les actes de ratification respectifs seront échangés à Londres dans l'espace de six semaines, à dater de ce jour, ou plutôt si faire se peut, et en même temps que se fera l'échange des ratifications des trois traités susdits. En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé le présent acte d'accession, et y ont apposé le cachet de leurs armes. Fait à Londres, le dix neuf avril l'an de grâce mil huit-cent trente neuf.

(L. S.) Senfft.	(L. S.) Senfft.
» » Bülow.	» » Sylvain van de Weyer.
	» » H. Sébastiani.
	» » Palmerston.
	» » Bedel.
	» » Bülow.
	» » Pozzo di Borgo.

geeft aan die toetredingsacte hierbij goedkeuring en ratificatie.

2) als boven voorgesteld.

3) — —— ————

4) Het konínkl. Nederl. Groothertogl. Luxemburgsche gezantschap wordt, in antwoord op zijne mededeeling van heden en met verwijzing naar de reserve van wege het hertogl. Nassausch gezantschap betrekkelijk de agnatische aangelegenheden, in het protocol opgenomen, verzocht, het heden verhandelde ter kennis van Z. M. den koning groothertog te brengen, met bijvoeging dat de bondsvergadering verwacht, dat Z. M. thans, ten gevolge van het bondsbesluit van 15 junij 1838, haar de nog achterstallige mededeeling doen zal betrekkelijk de regeling en bepaling van het grondgebied, hetwelk tot schadeloosstelling voor het afgestaan gedeelte van Luxemburg moet worden gegeven, met inachtneming der ongekrenkt te blijven regten der agnaten van het huis Nassau (1).

5) Aan de hoven van Oostenrijk en Pruissen wordt wegens hunne ijverige bemoeijingen voor de regten en belangen des bonds bij de plaats gehad hebbende onderhandelingen de dank des bonds betuigd.

Hieruit blijkt, dat de ratificatie van den Duitschen bond *niet onvoorwaardelijk* is, en zulks, *ten gevolge van de handelwijze der Nederlandsche regering*, niet zijn kon. Indien er dus nog zwarigheid ontstaan mogt bij de uitwisseling der ratificatiën, en België geen genoegen nemen mogt met de *voorwaardelijke*, en *ten gevolge der handelwijze van de Nederl. regering slechts voorwaardelijke*, ratificatie van den Duitschen bond, — wete men aan wie zulks te wijten.

TURKIJE.

Weenen, 2 junij. Er is een koerier uit Konstantinopel aangekomen, en men verneemt dat het alarm van eenige dagbladen wegens vijandigheden die tusschen de legers der Porte en van Egypte zouden plaats gegrepen hebben, voor het oogenblik op niets uitkomt. Het is waar, gelijk de Oostenrijksche *Beobachter* naar officiële berigten meldde, dat eene legerafdeeling van den sultan in Syrië den Eufraat heeft overgetrokken; maar het voorzigtige blad voegde er bij, dat het doel hiervan niet bekend was en welligt slechts eene verkenning beoogde. Zoo is het werkelijk; althans dien schijn geeft er de Porte aan; de legers zijn niet handgemeen geworden, en de diplomatie zal zich des te ijveriger bemoeijen zulks te beletten. (*K. v. u. f. D.*)

Konstantinopel, 22 mei. Eindelijk is men naauwkeuriger onderrigt nopens den stand van zaken in Azië. Men weet thans, dat de Egyptische en Ottomannische legers tegenover elkander staan, zonder dat echter het eene of andere zich eene schennis van grondgebied veroorloofd heeft. Men hoopt derhalve nog steeds dat het de bemoeijenissen der hier en te Caïro geaccrediteerde agenten der groote Europische hoven gelukken zal eene breuk te verhoeden.

— Men verneemt, dat de Turksche vloot den 23sten mei bij Damal Baktchesh het anker geworpen heeft, en den 24sten naar drie verschillende rigtingen uitgeloopen is. De Russische vloot bevond zich den 20sten in de Zwarte zee, 60 zeemijlen van den Bosporus, dus op weg naar Konstantinopel. (*Allg. Zeit.*)

DUITSCHLAND.

De Brunswijksche standenvergadering heeft den 20sten mei, op voorstel van Dr. *Holland*, besloten: nogmaals hare stellige verwachting te uiten dat de regering al de volgens de bondsbepalingen ter beschikking staande middelen aanwenden zou om tot herstelling van den grondwettigen toestand in Hannover mede te werken — en tevens (vermits de Brunswijksche stem bij den bondsdag thans door den Hannoverschen gezant vertegenwoordigd wordt) den wensch te uiten, dat er, zoo mogelijk, een bijzondere gezant voor Brunswijk bij den bondsdag gevolmagtigd worde. (*Br. u. Kass. Bl.*)

Karlsruhe, 6 junij. De emancipatie der joden zal ook in deze zitting, even als in de vorige, ter tafel komen, en wel met tamelijk gunstige uitzigten. (*P. A. Z.*)

OOSTENRIJK.

Pesth, 31 mei. Handelsbrieven uit Semlin spreken van oproerige bewegingen in Servië; zij schijnen eene politieke strekking te hebben; intusschen doorkruissen de denkbeelden en belangen in Servië zich zoodanig, dat het moeijelijk valt er zich volledig in te verkennen. Naar men verneemt, zullen er van wege onze regering maatregelen tegen Servië genomen worden, ten einde onze grenzen te beveiligen. (*Allg. Zeit.*)

Weenen, 3 junij. Den 5den zullen H. H. M. M. de keizer en de keizerin van Schönbrunn vertrekken, om zich naar Presburg te begeven, ten einde op den 6den de opening van den landdag bij te wonen. Betrekkelijk het Oostersche vraagstuk blijft men steeds gelooven, dat het tot geene vijandigheden komen zal, vooral daar men weten wil, dat de voorstellingen tot bewaring van den vrede door de diplomatie aan beide partijen met nadruk herhaald geworden zijn. (*A. Z.*)

Weenen, 8 junij. Heden kwamen er tijdingen uit Konstantinopel, die zeer bezorgd luidden, zij veroorzaakten eene groote beweging aan de beurs, en deden inzonderheid de bankactiën dalen. (*K. Z.*)

PRUISSEN.

Breslau, 5 junij. Onze dagbladen behelzen eene oproeping tot oprigting van een gedenkteeken voor *Frederik den Grooten*, na honderdjarigen duur der vereeniging van Silezië met den Pruisschen staat. (*St. Z.*)

ENGELAND.

Londen, 8 junij. Een onzer ministeriële bladen behelst bijzondere berigten uit het Oosten, waarin gezegd wordt, dat men meer en meer begon te gelooven, dat de vrede aldaar niet zoude gestoord worden; dat reeds acht dagen sints de beweging der Turken verstreken waren, zonder dat er eigenlijke vijandelijkheden gepleegd waren; dat derhalve de diplomatische tusschenkomst te Konstantinopel zoo veel zal uitwerken, dat het tot geene botsing komt.

— De leden der conferencie zijn heden middag in het Foreign-Office vergaderd geweest; men zegt dat de ratificatiën uitgewisseld zijn, evenwel vindt men het in geen der dagbladen officiëel aangekondigd.

FRANKRIJK.

Parijs, 8 junij. De heer *Thiers* heeft dezer dagen het handschrift zijner *Geschiedenis van het consulaat en het keizerrijk*, die tot vervolg zijner *Geschiedenis der Fransche omwenteling* moet strekken, voor de som van vijfmaalhonderd duizend francs aan den boekhandelaar *Paulin* verkocht, die hem drie vierde gedeelte dezer som dadelijk en het overige na verloop van een jaar moet uitbetalen.

Parijs, 9 junij. Naar men verneemt, zal het geregtshof der pairs eerlang worden bijeengeroepen, om een rapport aan te hooren van de commissarissen, welke met het regtsgeding, ter zake van het laatste oproer, zijn belast geworden. Men rekent, dat de teregtzitting niet voor den 30sten dezer maand zal kunnen plaats hebben.

Het aantal der personen, welke op de eene of andere wijze in de zaak betrokken zijn, beloopt 200, en nog dagelijks worden er personen uit dien hoofde gevat. Zestien zegt men zullen er in elk geval voor het geregtshof moeten te regt staan. Wat met de overigen zal geschieden, is nog onzeker. Intusschen erkent men van alle zijden het groote bezwaar, om 200 aangeklaagden voor een zoo talrijk geregtshof, als dat der pairs, te regt te stellen.

Het bewind heeft goedgevonden, om de jonge lieden van de polytechnische school te ontwapenen. Deze maatregel is zeer behendig in het werk gesteld, en al de vuurwapenen zijn in beslag genomen en weggevoerd.

— Van de Spaansche grenzen wordt gemeld, dat *Espartero*, na Orduna te hebben bezet, aan *D. Leon* bevel heeft gegeven, om ook van zijne zijde de carlisten aan te grijpen, en in de engte te drijven, en dat dezelve zich daarop naar Puente-de-la-Reyna heeft begeven. — Naar luid der berigten van den kant der constitutionelen, zouden de carlisten in de Baskische provinciën meer en meer ontmoedigd worden.

BELGIE.

Brussel, 9 junij. De *Moniteur* bevat het besluit des konings, waarbij de heer *Raikem* wordt benoemd tot minister van justitie.

— De dagbladen houden zich genoegzaam uitsluitend bezig met de aanstaande verkiezingen, waarbij het ministerie groote voordeelen schijnt te zullen behalen; want behalve een zeker aantal afgevaardigden van de oppositie, die vrijwillig zijn afgetreden, zullen ook vele andere niet worden herkozen. Dingsdag aanstaande nemen de verkiezingen eenen aanvang.

— De gisteren door den *Moniteur* bekend gemaakte wet, waarbij de Belgische regering door de kamers is gemagtigd tot het sluiten en onderteekenen der verdragen ter regeling van de scheiding tusschen België en Nederland, draagt de dagteekening van den 4den april dezes jaars, en overigens de mede-onderteekening der drie Belgische ministers, die tijdens het vaststellen daarvan in het bestuur waren, namelijk van de heeren *de Theux*, *Willmar* en *Nothomb*. Er wordt daarbij melding gemaakt, dat op de wet het rijks-zegel is geplaatst.

Brussel, 10 junij. De commissie van likwidatie heeft dezen morgen eene zitting gehouden, waarbij al de ministers zijn tegenwoordig geweest. Zij wacht op het berigt van de uitwisseling der ratificatiën, ten einde hare voorbereidende werkzaamheden openbaar te maken, en tevens het tijdstip te bepalen, waarop de bijzondere commissie, die zich naar Utrecht moet begeven, van hier zal vertrekken.

Morgen nemen in geheel België de verkiezingen eenen aanvang en alles duidt aan, dat bij deze gelegenheid de strijd tusschen de katholieke partij en de liberalen zeer hevig zijn zal. Voornamelijk te Luik, zal de benoeming van den heer *Raikem* levendig betwist worden, en is het niet onmogelijk, dat deze minister aldaar schipbreuk zal lijden. De Belgische dagbladen zijn over deze aangelegenheid, schier opgevuld.

---

(1) Die Königlich-Niederländische, Großherzoglich-Luxemburgische Gesandtschaft wird, in Erwiederung auf ihre heutige Mittheilung und mit Rücksicht auf den von der Herzoglich-Nassauischen Gesandtschaft in Betreff der agnatischen Verhältnisse zu Protokoll erklärten Vorbehalt, ersucht, die gegenwärtige Verhandlung mit dem Beifügen zur Kenntniß Seiner Majestät des Königs Großherzogs zu bringen, daß die Bundesversammlung erwarte, Seine Majestät werde nunmehr in Verfolg des Bundesbeschlusses vom 15 Junī 1838 die wegen Ermittlung und Feststellung der dem Bundesgebiete als Ersatz für den abgetretenen Theil des Großherzogthums Luxemburg zuzuschlagenden Gebiete noch rückstehende Eröffnung, mit Beachtung der unbeeinträchtigt verbleibenden Rechte der Agnaten des Hauses Nassau, an die Bundesversammlung gelangen lassen.

Antwerpen, 10 *junij*. De *Précurseur* deelt het volgende mede:

» De heer *Drouët*, secretaris van legatie, is heden met de Belgische stoomboot *Antwerpen* uit Londen alhier aangekomen, *overbrengende de ratificatie der* 24 *artikelen*. Hij is onmiddellijk naar Brussel vertrokken."

Ook het *Journal d'Anvers* bevat hetzelfde berigt, in de navolgende bewoordigden.

» De jongst uit Londen aangekomen stoomboot *heeft de ratificatiën van het tractaat medegebragt*, waarvan een koerier de overbrenger is."

NEDERLANDEN.

's Gravenhage, 9 *junij*. Tot Nederlandschen raad van legatie bij het hof van Zweden heeft Zijne Majesteit benoemd den graaf *C. R. A. de Hemricourt*, hoogstdeszelfs secretaris van legatie bij dat hof.

— Gisteren heeft de tweede kamer van het provinciale geregtshof van Holland zich gehouden met de zaak van *H. P. Scholte*, *C. Maliepaard* en *D. Ras*, betrekkelijk het wederom houden door eerstgemelden eener godsdienstige bijeenkomst van meer dan 20 personen, en de beide laatsten wegens het daarin behulpzaam zijn van den heer *Scholte*. Het hof heeft den heer *Scholte* bij verstek veroordeeld tot eene boete van *f* 100 en beide laatsten ieder van *f* 8.

— Naar men wil, zijn door onze regering de noodige maatregelen verordend, ten doel hebbende, om, zoowel in het krijgswezen als in andere deelen van het bestuur, tegen den 15den dezer alles op den voet van vrede terug te brengen.

Tot de uitvaardiging der besluiten dienaangaande, en tot de verzending der daartoe betrekkelijke circulaires en aanschrijvingen, wordt slechts gewacht tot op het oogenblik, dat het berigt van de uitwisseling der ratificatiën hier te lande zal zijn ontvangen.

— Reeds sedert eenen geruimen tijd bestaat er in ons land het voornemen, om eene stoomvaart tusschen Nederland en New-York daar te stellen. Thans vernemen wij met genoegen, dat de voorbereidende werkzaamheden reeds zoo ver gevorderd zijn, dat prospectus en statuten weldra het licht zullen zien.

— Uit Utrecht verneemt men, dat de aannemer *Terwindt* in oppositie gekomen is tegen het vonnis van de arrondissements-regtbank te Utrecht, waarbij de staking der werkzaamheden van den spoorweg wordt gelast, tot dat de schadeloosstelling zal zijn bepaald. Derhalve heeft de voornoemde aannemer den eigenaar van die hofstede op korten termijn gedagvaard voor het provinciale hof te Utrecht, op aanstaanden woensdag, wanneer de aannemer *Terwindt* de vernietiging vorderen zal van het vonnis, door de arrondissements-regtbank uitgesproken.

's Gravenhage, 10 *junij*. Z. K. H. de erfprins *van Oranje* is heden morgen van hier naar Stuttgart vertrokken, alwaar, zoo als bereids vroeger gemeld is, den 18den dezer, het huwelijk van Z. K. H. met H. K. H. prinses *Sophie*, tweede dochter van Z. M. den koning van Wurtemberg, zal worden gesloten.

— Het gouverment heeft, naar men verzekert, berigt ontvangen, dat de uitwisseling der ratificatiën jl. zaturdag heeft plaats gehad.

— Naar men verneemt, is de commissie van toezigt op het droogmaken van het Haarlemmer meer dezer dagen geïnstalleerd.

Bergen op Zoom, 10 *junij*. De onderscheidene bewegingen onder de troepen nemen een' aanvang. Op morgen zal er van hier een bataljon der 12de afdeeling vertrekken naar de Willemstad, het aldaar in garnizoen zijnde bataljon der 8ste afdeeling infanterie naar Breda, en de 5de afdeeling naar Bergen-op-Zoom, zullende de staf van hier en een bataljon der 12de afdeeling mede in Breda garnizoen houden.

Twee eskadrons van het 1ste regiment kurassiers worden op den 14den alhier gewacht, om hier tot nader order in bezetting te blijven. Zoodat al deze veranderingen op den 15den plaats gehad zullen hebben.

De werkzaamheden op de forten Lillo en Liefkenshoek gaan steeds voort, zijnde er van hier reeds detachementen artillerie vertrokken, om daarin behulpzaam te zijn.

Men zegt, dat een gedeelte van het materiëel der artillerie te velde in 's rijks arsenaal te Steenbergen zal worden geplaatst.

Tilburg, 10 *junij*. De transport-trein van het leger te velde, onder kommando van den heer majoor *Majoie*, zal morgen deze stad verlaten en naar Utrecht marcheren, ten einde aldaar te worden ontbonden. Het 2de bataljon jagers, dat bestemd is om te Roosendaal gekantonneerd te worden, zal op den 12den dezer alhier uitrukken en door het 1ste bataljon jagers worden vervangen. Ook zal de afdeeling kurassiers n°. 3 zich dienzelfden dag op marsch begeven naar Leiden en die afdeeling alhier waarschijnlijk door het 5de regement dragonders worden geremplaceerd.

Nijmegen, 11 *junij*. Naar men verneemt, zullen op den 14den en 15den dezer alhier aankomen de batterijen 12-ponders, n°. 7 en 11, van het eerste bataljon veld-artillerie, onder bevel van de kapiteins *Altink* en *Broers*, ten einde haar materieel op te leggen. Den 15den zullen mede alhier aankomen, de twee kompagniën mineurs en sappeurs, van het leger te velde, om hier voorloopig garnizoen te houden.

— Verder verneemt, men dat de drie afdeelingen kurassiers garnizoenen zullen betrekken te Amsterdam, Haarlem, Leiden en Arnhem. Het 4de regiment dragonders vertrekt naar Oirschot en omstreken; het 5de regiment dragonders naar Tilburg; het regiment lanciers naar Oosterhout. De vier batterijen rijdende artillerie zullen in vier dorpen, rondom de Kempsche heide, kantonneren; het 1ste bataljon jagers marcheert naar Rozendaal; het 2de blijft te Tilburg; de afdeeling grenadiers vertrekt naar 's Gravenhage. De 2de afdeeling infanterie zal in onze vesting garnizoen blijven houden; de 5de afdeeling te Breda; de 7de afdeeling te 's Bosch; de 8ste afdeeling te Bergen-op-Zoom, Breda en Groningen; de 9de afdeeling zal naar Gorinchem en de 10de afdeeling naar Utrecht marcheren; van de 12de afdeeling zal een bataljon te Breda garnizoen houden; de 13 en 14de afdeelingen blijven te Maastricht; de 17de afdeeling zal te Grave de 18de afdeeling aflossen, om aldaar te verblijven, terwijl de laatste naar Venlo zal marcheren. — De batterijen twaalfponders n°. 7 en 11 (zoo als hierboven is gezegd), worden hier verwacht; de batterijen n°. 8 en 9 marcheren naar Deventer, en de batterijen n°. 6 en 12 naar Tiel; het bataljon artillerie-transportrein naar Utrecht, en het reserve-park naar Heusden. De hoofdkwartieren zijn nog niet bepaald.

Harlingen, 7 *junij*. De gouverneur dezer provincie heeft de autorisatie ontvangen van den minister van binnenlandsche zaken, tot het laten aannemen der straatwegen van Leeuwarden naar Harlingen en naar de Lemmer over Sneek. Men is hier met deze dispositie uitermate verblijd, en zal dezelve ongetwijfeld voor den handel groote voordeelen opleveren, te meer uithoofde in verband daarmede reeds drie consessiën zijn aangevraagd tot het in de vaart brengen van stoombooten van de Lemmer naar Amsterdam, namelijk door de stoomboot-maatschappij, van den heer *Andringa de Kempenaer* en de heeren baron *van Sytzama* en *Boelens*. Deze laatsten hebben, zegt men, gevraagd eene concessie tot Stroobosch. Aldus zal men binnen kort van Leeuwarden naar 's Gravenhage in minder dan 14 uren kunnen gaan. Men hoopt dat daardoor ook eene bespoediging in de brievenposterij zal bewerkstelligd worden. Thans nog hebben de brieven van Amsterdam naar Harlingen meerder tijd noodig om over te komen, dan die van Amsterdam naar Parijs.

Mengelwerk.

Het Oosten.

MAHMOUD EN MEHEMED-ALI.

(*Vervolg van No.* 90.)

Het staatkundige leven van MEHEMED-ALI vervalt in drie wel afgedeelde getijden: in het eerste legt hij de grondslagen zijner magt: in het tweede organiseert hij dezelve; het derde, hetwelk nog niet voleindigd is, heeft erkende onafhankelijkheid en erfelijkheid ten doel.

De merkwaardige man werd geboren te Cavala, eene kleine stad van Rumelie, in 1769; zijn vader IBRAHIM-aga had het bevel over de soldaten, die de veiligheid der groote wegen handhaven moesten. Zeer jong ouderloos, werd hij door den gouverneur van Cavala opgebragt. In ondergeschikte militaire betrekkingen en in handels-ondernemingen doorleefde hij zijne jeugd. Toen de Porte troepen-ligtingen in Macedonië deed, ten einde de Franschen in Egypte te gaan bestrijden, kreeg MEHEMED-ALI het bevel over driehonderd man. Dit was het begin zijner fortuin. Egypte was toen de prooi eener vreesselijke regeringloosheid. De Franschen, de Mamelukken, de Turken, de pacha's, de Albanezen betwistten elkander met verwoedheid, en de bevolking, vertrapt door alle partijen, zuchtte onder gruwzame kwellingen. Egypte had geenen meester, MEHEMED-ALI besloot het te worden; stoutmoedig plan buiten twijfel voor een onbekenden officier, zonder geld, zonder eenigen invloed te Konstantinopel of in het land. Maar hij had een sterk en onbeschroomd karakter, eene groote eerzucht, die zich echter te beperken wist, eenen hardnekkigen wil en tevens eene verwonderlijke slimheid om de middelen naar het doel te regelen en nooit te beproeven wat onmogelijk was, weinig ontzag in de keus der middelen; onkwaam om nutteloos bloed te vergieten, was hij het niet minder om terug te treden voor eene noodzakelijke misdaad; eindelijk, zonder een groot veldheer te wezen, kende hij den oorlog. Zijne eerste zorg was het scheppen eener hem toegedane krijgsmagt. De Albanezen onderscheidden zich onder allen door hun oorlogzuchtig en onafhankelijk karakter, MEHEMED-ALI won allengs hunne genegenheid, en maakte er in zeker opzigt zijne persoonlijke wacht van. Niet minder nuttig achtte hij eene partij in het land zelf; al wat de natuur hem aan slimheid en indringendheid had gegeven, stelde hij in het werk om de mannen der wet en der godsdienst te winnen.

Toen de Franschen Egypte hadden ontruimd, ving de strijd aan tusschen de pacha's der Porte en de Mamelukken, een strijd waarvan voor de overwinnaars de heerschappij des lands de prijs zijn zou. MEHEMED trad in het strijdperk, niet om eene der partijen te dienen, maar om beide door middel van elkander te vernietigen en zich op hare puinen te vestigen. Na al zijn mededigers te hebben gestort liet hij zich, als tegen wil en dank, door de cheiks en de bevelhebbers der troepen het onderkoningschap van Egypte opdragen. Afgevaardigden, gedienstige tolken van de wenschen der natie, en beladen met geschenken, verschaften hem de bescherming van den divan. Nog behoefde hij de onderwerping der Mamelukken; niet kunnende slagen met geweld, nam hij zijne toevlugt tot list; hij veinsde zich met hen te willen verzoenen, lokte ze naar Caïro en liet ze allen in de citadel ombrengen.

De moord der Mamelukken sluit het eerste tijdperk van MEHEMED-ALI's leven. Na dit bedrijf behoorde hem Egypte geheel, en van dien dag begint zijne eigenlijke regering.

Eenmaal meester van Egypte, had een gewone eerzuchtige zich aan rust en onbekommerdheid overgegeven. MEHEMED-ALI echter zag verder dan het tegenwoordig oogenblik; hij kende het mistrouwen der Porte, het lot hetwelk MAHMOUD aan de al te magtige pacha's bestemde; en hij was de man niet om een gezag, hetwelk hem zoo veel gekost had, nog minder om zijn hoofd over te leveren, indien de slaven des serails het kwamen vragen. Hij moest waarborgen zoeken tegen de Porte zelve, in meerdere magt. Het middel dat hij te baat nam om hulpbronnen te openen, onbekend aan de besturen die hem hadden voorafgegaan, is eene der stoutste en gewelddadigste vindingen, welke de geschiedenis kent. Hij stelde zich in het bezit van al de landerijen in Egypte, hij ontzette alle grondeigenaren zonder onderscheid en stelde zich in hunne plaats. Onbepaald meester van den grond, veranderde hij deszelfs bebouwing; de oogst bestond te voren bijna geheel in granen, hij bedekte gansch Egypte met katoen. Bij het monopolie der velden, voegde hij de monopolie van van nijverheid en handel; groote industriële inrigtingen werden met aanzienlijke kosten tot stand gebragt. Alle materiële krachten des lands, grond en menschen werden zijne eigendom, zijne werktuigen; van alles werd partij getrokken, tot winst aangewend, met eene geest van fiscaliteit zonder gelijken. Het land der PHARAO's en der PTOLOMEËN zag zich eensklaps, onder de leiden van eenen soldaat van fortuin, hervormd

in eene onmetelijke werkplaats van kultuur en fabrikatie, bestuurd door een' eenigen wil, benuttigd ten voordeel eener eenige eerzucht. Beschikkend over het leven en de krachten der ingezetenen, als over zaken die hem toebehoorden, schaarde MEHEMED de eenen in regimenten, bezigde de anderen in zijne manufacturen of op zijne werven, en veroordeelde de overigen om den grond te bebouwen gelijk hem goeddacht, en om hem tot geringen prijs voortbrengselen te leveren, die hij naderhand veel duurder aan de ongelukkige fellahs verkoopt.

Eenige grondeigenaar, eenige fabrikant, eenige koopman van Egypte, zamelde MEHEMED-ALI spoedig onzagchelijke winsten en vond in die schatten de middelen om zich een leger en eene marine buiten alle verhouding tot de gewone inkomsten des lands te verschaffen.

De laatste oorlogen hadden de bevolking van Egypte verminderd; de landbouw vorderde al hare handen. De pacha zag de noodzakelijkheid om zijn gebied te vermeerderen; hij bemagtigde Nubië en Sennaar. Zijn natuurlijk verstand deed hem bevroeden wat invloed kunsten en wetenschappen oefenen konden op de ontwikkeling zijner krachten; hij ontleende aan Europa middelen van beschaving, ingenieurs voor zijne marine, officieren om zijne troepen te onderrigten, kooplieden en scheikundigen om zijne inrigtingen van nijverheid te organiseren, geletterden om scholen te stichten. Zoo strooide zijne eerzucht de eerste zaden eene materiële beschaving.

Terwijl hij het gebouw zijner toekomstige grootheid meer en meer optrok, vermeed hij zorgvuldig in zijne betrekkingen met de Porte haar het minste voorwendsel van ontevredenheid te geven; vaardig op al hare bevelen, kwistig in geschenken aan de leden van den divan, tegenover den souverein de onderdanigste en eerbiedigste vasal. En echter kon zoo veel gehoorzaamheid het mistrouwen der Porte niet ontwapenen. Meer dan eens moest hij de lagen ontgaan van de slaven des serails, belast met een doodvonnis. Doch hij bereikte zijn doel, zich te doen vreezen bij den divan, en, door deszelfs trotschheid te ontzien, alle botsing te vermijden, die de uitbreiding zijner magt zou hebben gestremd.

Eerst in den oorlog van 1828 liet hij zijn ontwerpen van onafhankelijkheid bespeuren. Toen de Porte hem de medewerking van zijne zeemagt en van zijn leger vroeg, ontweek de onderkoning, onder verschillende voorwendsels, de naarkoming harer bevelen. Het oogenblik was verschenen, waarin hij straffeloos ongehoorzaam zijn kon. Terwijl Rusland de eerste proeven van reguliere Turksche krijgsmagt vernielde, bewaarde de pacha zijn jeugdig leger ongeschonden. Eindelijk kwam de gelegenheid om partij trekken van zijnen moed. In 1831 hadden eenige ongelukkige fellahs de verdrukking van den onderkoning vliedende, toevlugt gezocht op het gebied van ABDULLAH, pacha van Acre. MEHEMED-ALI vorderde ze terug als onderdanen. ABDULLAH weigerde ze hem uit te leveren, zeggende dat Egyptenaren geene onderdanen waren van den onderkoning, maar van sultan MAHMOUD, hunnen gemeenschappelijken heer. De aanmatiging van den pacha was blijkbaar een [illegible] het gezag van den grooten heer. [illegible] onderdanen te geven aan personen, die slechts [illegible] waren, nam hij acte van souvereiniteit, [illegible] hij zich onafhankelijk. Het oogenblik echter was [illegible], de Porte had geen legers, welke dien naam verdiend. Haastig gevormde korpsen, slecht uitgerust, slecht gedisciplineerd, aangevoerd door dappere maar onbekwame hoofden; ziedaar de strijdkrachten van Turkije tegen den onderkoning. MAHMOUD moest geslagen worden en werd het.

De togt van MEHEMED was eene reeks van triomfen. De verovering van Acre (8 junij 1832), die van Damas (14 junij) de veldslagen van Homs en Huna (9 en 11 julij) stelden hem in het bezit van Syrie; die van Bylon schonk hem de passen van den Taurus; de slag van Koniah eindelijk (21 december 1832) waar de Porte haar laatste leger verloor, leverde hem gansch Anatolie en opende hem den weg naar Konstantinopel.

Eerst rigt de sultan zich aan Engeland, dat hem hulp weigert, dan wendt hij zich naar Rusland, dat het oogenblik afwachtte om hem met zijne bescherming te verpletten. Zich schamende dat hij zulk eene bescherming gevraagd had, wil hij zijn aanzoek intrekken; doch het gevaar groeit, het nadert; IBRAHIM is nog slechts eenige dagreizen van Scutari; de vrees behoudt de overhand, MAHMOUD keert terug tot Rusland, dat hij haat, maar dat alleen hem kan behouden. De sultan geraakt uit de crisis door de onderteekening der tractaten van Koniah en Unkiar Skelesis (april en julij 1833). Bij het eerste verleende hij aan den pacha van Egygte het bewind over Syrië, bij het tweede geregtigde hij de tusschenkomst van Rusland in de zaken van zijn rijk, en stelde de Dardanellen onder den regtstreekschen invloed van deszelfs politiek. Allerwege vernedering en offers; hier, afstand van eener zijner schoonste provinciën; daar, afstand van zijne ware afhankelijkheid. (*Het vervolg hierna*).

Correspondentie.

Op de tot ons groot leedwezen telkens ontvangen klagten van geabonneerden over het niet ontvangen van sommige nommers der courant, kunnen wij vooralsnog niet anders antwoorden, dan dat de verzending, per post, met de meeste zorg van wege den uitgever geschiedt. Voor al de geabonneerden liggen de gedrukte adressen gereed, deze worden om de couranten geslagen, terwijl het getal derzelve, alvorens zij ter post worden bezorgd, nog ten overvloede geteld wordt. Of het waar is, wat wij wel eens hoorden, dat sommige postkantoren last hebben, zekere nommers achter te houden, kunnen wij niet beoordeelen; doch wij ontvangen klagten over niet-ontvanging uit steden waar zulks de reden niet zijn kan. Mogten dus soms commiesen of bedienden van postkantoren — tot voldoening hunner nieuwsgierigheid of ten behoeve van koffijhuishouders of anderen, die de couranten vroeger dan anders het geval zijn zou, wenschen te hebben — zich veroorloven nommers achter te houden, zoo willen wij hen hierbij ernstig gewaarschuwd hebben dit in het vervolg na te laten, vermits wij, bij ontdekking, op *strenge bestraffing* zouden aandringen, en aan hun gedrag publiciteit zouden geven.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 11 Junij 2 El 7 Palm 7 Duim; gewassen 2 Duim; gevallen 0 D.
Den 12 Junij 2 El 8 Palm 0 Duim; gewassen 3 Duim; gevallen 0 D.

Advertentiën.

Getrouwd:

EUGÈNE DÉSIRÉ MOREL,
van *Gend,*
en
FANNY LAFINO.

MANCHESTER,
den 5den Junij
1839.

Familie en Vrienden, zoo binnen als buiten de stad, gelieven deze algemeene ook als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

Heden beviel zeer voorspoedig van eene welgeschapen DOCHTER, *M. D. HOOGEVEEN*, Echtgenoote van [illegible]

ARNHEM,
den 9den Junij
1839.

Heden beviel voorspoedig van eene DOCHTER, *SOPHIA CORNELINA DE GIJSELAAR*, geboren GOEKOOP.

GORINCHEM, den 9den Junij 1839.

Op Maandag den 17den Junij 1839, des avonds ten 7 ure, in het Logement *het Zwijnshoofd* te *Arnhem*, openbare veiling bij inzet van de navolgende in de gemeente *Arnhem* aan de *Oude Kraan* gelegene

HUIZEN EN ERVEN. —

1°. Het LOGEMENT, *de Post-hoorn*, gelegen aan den weg naar Onderlangs, bij de Stadshaven, met [illegible] STALLING, OPENE PLAATS en BERG-SCHUURTJE; Kadastraal Sectie F. N°. 410.

2°. Een HUIS en ERF daarnaast; Sectie F. N°. 409; thans bewoond door *PIETER CESAR.*

3°. Een HUIS en ERF aldaar; Sectie F. N°. 414; bewoond door *JAN EIJKEL.*

4°. Een HUIS en ERF aldaar; Sectie F. N°. 415; bewoond door *GIJS RUTGERS.*

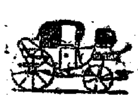
5°. Een HUIS en ERF aldaar; Sectie F. N°. 416; bewoond door de Weduwe *HUBER[illegible]*

6°. Eene PAKSCHUUR aldaar, aan de Noordzijde van den straatweg, met de VOOR- en ACHTERWONINGEN, thans verhuurd aan *WILLEM BOK, JAN KUN*, de Weduwe *OOMENS*, en de Weduwe *STEMMERS*; Sectie F. N°. 465 en 466.

Allen te aanvaarden met 1°. November 1839.

Onderrigt omtrent de veilconditiën is te bekomen, ten kantore van den Notaris Mr. *GERARD VAN ECK*, te *Arnhem* in de Bakkerstraat.

UIT DE HAND TE KOOP:

eene geheel nieuwe PHAËTON met losse LEDEREN KAP, en geschikt om met *een of twee* Paarden te gebruiken. — Te bevragen bij *P. DEGENS*, buiten de Velper-Barrière, te *Arnhem.* — Brieven franco.

Uit de hand te koop:

Een BILLARD, zoo goed als nieuw, met zijn toebehooren, loopende de Ballen op éénen Zak. — Adres met gefrankeerde brieven, onder Letter A., bij den Boekhandelaar *J. H. MELLINK*, te *Zutphen.*

† § † De Ondergeteekende heeft de eer zijne respective Stadgenooten te berigten, dat hij heeft ontvangen een schoon assortiment NIEUWIGHEDEN, alsmede *Victorias* en [illegible] *coreende* PORCELEINEN, KRISTAL, [illegible] LAKT in alle kleuren, [illegible] meer andere voorwerpen, te talrijk om te noemen, [illegible] en vastgestelde prijzen. — Verzoekt ieders gunst eene recommandatie, belovende eene soliede en prompte bediening.

G. W. TIKKEL,
over de Turfstraat te Arnhem.

† † † De Ondergeteekende maakt aan zijne geëerde begunstigers bekend, dat op heden zijn GOUD- en ZILVERSMIDS-WINKEL geopend is in de Bakkerstraat, Wijk D. N°. 146.

Arnhem, den 10den Junij 1839.

S. RUTGERS.

§ † § *JR. NAEFF*, Logementhouder in het *Heeren-Logement* te *Velp*, zal op aanstaanden Zondag, den 16den Junij, tot amusement van het geëerde Publiek, HARMONIE-CONCERT geven.

Te Arnhem bij C. A. THIEME, Boekdrukker.